

Українська Католицька Церква Св.Родни

Парох: о. Микола Олвіян Попович
225 N. 4th St.

Lindenhurst, NY 11757

Phone: (631) 225-1168 / Fax: (631) 225-1177

E-mail: popovici1 @ aol.com

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Facebook: Saturday School:

<https://www.facebook.com/HFUkrainianSchool>

Holy Family Ukrainian Catholic Church
225 N. 4th St., Lindenhurst, NY 11757

Pastor: Fr. Olvian Nicolae Popovici

Phone: (631) 225-1168/ Fax: (631) 225-1177

Parish Center: (631) 225 - 1203

E-mail: olvianpopovici@yahoo.com

Trustees: Silvia Smith (516) 712 - 5526

Nadiya Moskalyuk (631) 579-1519

Choir Director: Iryna Popovych 943-3348

Nataliya Popovici – English cantor

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Sunday Divine Liturgies: 9:00am-English / 10:15am - Ukrainian

Weekday Divine Liturgies: 8:00 am or 9:00am or 7:00 pm Holy Days Liturgy: 9:00 am or Previous Day at 7:00pm

Січень Вісник- No. 1A/26 CHURCH BULLETIN – ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК January 4, 2026 / Січень 4, 2026

Святе Богоявлення Господа і Спасення нашого Ісуса Христа.

Коли Ісусові Христові виповнилося 30 років, розпочав Він своє божественне ісповідництво з того, що прийняв з рук св. Йоана Хрестителя хрещення в річці Йордані.

Святий євангеліст Матей оповідає нам таке:

“Тоді прибув Ісус із Галилеї на Йордан до Йоана, щоб хреститися від нього; але Йоан спротивлявся йому, кажучи: «Мені самому треба хреститися в Тебе, а Ти приходиш до мене?» Ісус у відповідь сказав до нього: «Залиши це тепер, так боличить нам здійснити всяку правду». І тоді він залишив його. А охрестившись, Ісус зараз же вийшов з води. І ось розкрилось йому небо, і він побачив Духа Божого, який спускався, мов голуб, і зійшов на нього. І голос пролунав з неба: «Це Син мій любий, що Його я вподобав» (Мт. 3:13-17).

Святе Богоявлення – одне з найбільших християнських празників. Спаситель світу, безгрішний, приймає хрещення, як звичайний грішник.

Бог дається охреститися собі власному створінню.

Пресвята Тройця являється людям: Дух Святий сходить у вигляді голуба, чути голос Отця небесного, велике діло відкуплення людського роду освячується. Коли ми в ім'я Пресвятої Тройці прийняли таїнство хрещення, то Бог Отець і до нас у тіх хвилих сказав: “Цесин мій, а бодонька моя”, – відкупленакров'ю Синамого, освяченаласкою Духа Святого, сотворена мною для вічного блаженства. Чив криває нас і сьогодні свята Божаласка? Чи щезалишаємося мідітьми Бога? Чиневинним серцем прославляємо святе Богоявлення, чи, може, ми осквернені гріхом? Застановімося, ким ліпше нам бути: синами Пресвятої Тройці і спасіння чидітьми прокляття і рабамі пекла? Якщо ж ми втратили одежу невинности, то є щекупіль жалю, є сльозипокаяння. Є надія на Боже милосердя. Не забуваймо про це і не забуваймо просвої душі. Бо ж

душу одну лиш маємо. Сьогоднішній празник давніше звався днем “просвіщення”, бо в день цей було хрещено оглашених, а вони, як і всі, у св. хрещенні тримували ласку “просвіщаючу” (просвітлення). Ісус Христос, згідно з переданням, після свого хрещення самохрестив Пречисту Діву, святого Йоана Хрестителя, а потім апостолів. Хрещення Спасителя відбулося в п'ятницю. Місце, де Христос прийняв хрещення, лежить між Сартаном та Єрихоном. Це саме те місце, де Ісус Навин, багатостоліть тому, перейшов з народом ізраїльським сухою дорогою через Йордан, а сталося це завдяки скинній завіту, котру священники тримали, стоячи в річці та до того, поки весь народ не перейшов на другий берег. Хвилі Йордану в часі хрещення затрималися і неплили. Сьогодні в цей день відбувається торжественне водосвяття на річках, а вірні набирають свяченої води і зберігають її в домішках, віруючи, що вода таніко не зіпсується. Цей звичай сягає своєї давнини, щесвятий Йоан Золотоустий пише: “Христос хрестився і освятивestвод, і тому в празник хрещення всі, зачерпнувши опівночі води, приносять її додому і зберігають протягом цілого року. І вода не псується, а часом рік, два і більше літ залишається придатною і нічим не поступається свіжозачерпнутій воді”. У перших віках християни, як і ми сьогодні, в день Богоявлення Господнього спішили до церкви, відклавши всякі буденні справи.

Ось що говорив святий Григорій Богослов у своїй проповіді на день Богоявлення: “Нині я пізнаю своє стадо, нині бачу церкву в гідній для неї красі, бови, полишивши буденні заняття, зійшлися на богослуження так велеледно, що стало тісно, навіть престолоблягли, а тим, щонезнайшлося місця в церкві, зайняли всі ходи, подібно до жолобам, де одні у вулиці трудяться, а інші біля вулиці джигчать”. Хай буде слава, честь і поклоніння Пресвятій Тройці, а нам життєвічне – амінь. По Йордані святий хреститель “з кропилом”. Цетакождужестарий звичай і дай Боже, щоб зберігався якнайдовше. Ми ж дбаймо, щоб у цей день наша хата була чиста й охайна, щоб діти наші добрезнали, в пам'ять про яку подію священник кроплює всім свяченою водою. І нам, батькам, приємно буде, якщо в цю хвилину дітки наші заспівають ангельськими голосочками: «Явився Єс сиднєсь вселенній і світло Твоє, Господи, знаменувалосья на нас. Пізнавши Тебе, співаємо: Ти прийшов і явився – світло не доступне.» і Я. Луцук, “Життя святих, пам'яті яких Українська Греко-Католицька Церква кожного дня впродовж року поминає”. Львів, Видавництво «Св.Над»,

2013 Іорданське Водосвяття: З празником Господнього Богоявління тісно злучене Велике або Іорданське Водосвяття. Ця священна традиція Східної Церкви сягає перших віків християнства. В ході століть витворилися різні обряди Великого Освячення води святих Богоявлень. Наш народ здавен-давна Іорданське Водосвяття дуже любить, прив'язує

Друга Сторінка Українська Католицька Церква Св. Родини м. Лінденгуст, НІ 11757

Щотакє Віра? Щотакє Обряд?

Віра Апостолів

Одного разу промовив Ісус Христос до людей, що зібралися біля Нього, щоб послухати Його науки: «Направду кажу вам, Я є хліб життя. Коли хто съїсть мене цей хліб, житиме повіки. І хліб, щойого Я дам, це — Моє тіло для життя світу». « Коли ж не будете споживати тіла Чоловічого Сина і не будете пити Його крові, не матимете життя в собі». Після цієї науки деякі з Христових учнів залишили Його. Тоді Ісус Христос запитав Апостолів: « Чинете й вивідити?» А Симон Петрові відповів: «Господи, до кого підемо? Тимаче слово життя вічного; ми віврували й пізнали, що Ти Христос, Син Бога живого». В нашому щоденному житті ми віримо іншим людям. Ціле життя наше спирається на вірі й довірі до інших, які передають нам своє знання і свій досвід. Без такої віри і довір'я наше життя було б неможливе, бо людина не в силі сама у всьому переконатися. Тим більше потрібна, а то й konieczна, віра в питаннях духовних, у справах Божих. Бо в об'явленні є такі правди, яких власним розумом неможливо пізнати. Вони перевищують пізнавальну силу нашого розуму. І тому наскрізь природним є, коли ми віримо Богу, щотевсе, що Він нам про Себе і про наше спасіння об'явив, є непохитною правдою.

Щотакє Віра?

Віра — це беззастережне прийняття за правду те, що Бог об'явив, а Христова Церква подає довірування.

Начо му спирається наша віра?

Наша віра в існування Бога і надприродного світу спирається, насамперед, на довіру і на переконання, що Бог, якнай досконаліше єство, є правдомовний. Він ніс нам не може помилитися, ні ніших вести в оману.

Якої ми віри?

Ми є християнської віри, бо визнаємо все те, чого навчав наш Спаситель Ісус Христос, та щосвята Вселенська Церква подає нам довірування.

Якщо уточнюємо нашу віру?

Наша віра звється також православна і католицька, тобто правдива і вселенська, Христова віра.

Відкого і коли прийняли нашу предки Христову віру?

Першими, хто прийняв Христову віру, були ізраїльтяни, Наші предки прийняли Христову віру від греків, точніше з Візантії, а з вірою також і обряд.

Початки християнства на Україні сягають апостольських часів. Апостол Андрій, щопроповідував святу Євангелію і хрестив на берегах Чорного моря та благословив Київські гори, вважається апостолом України. З пізніших часів відомо, що Київські князі Аскольд і Дир, охрестилися 865 році, княгиня Ольга охрестилася в 957 р., а її внук, Великий князь Володимир, охрестився в 988 році в Києві. Відтоді християнство поширилося по всій українській землі. Тому рік 988-ий вважається історичною датою.

Що це таке обряд?

велику вагу до освяченої йорданської води та переходу її по домах, як велику святість. Від найдавніших часів Східна Церква уважає освячену йорданську воду за велику святість та приписує їй чудодійну силу у справах душі й тіла.

Обряд — це звичайний вияв шанування Бога, тобто звичай і богослужіння, якими Церква прославляє Господа Бога.

В чому виявляються різниці між поодинокими обрядами?

Різниця між обрядами виявляється в церковній архітектурі, у внутрішньому влаштуванні церков, у церковному мистецтві, в музиці і співі, в богослужбовій мові, у способі служіння літургійних богослужінь та в інших виявах шанування Бога.

До якого обряду належимо ми, українці?

Ми належимо до грецького або візантійського обряду.

Якою мовою написані наші церковні книги?

Наші церковні книги написані старослов'янською мовою. Це була книжна мова наших предків.

Ці церковні книги були перекладами грецьких.

Чиможна самовільно змінити обряд?

Ні.

Апостольський Престол виразно забороняє самовільно змінити обряд. Тому безважної причини зміна обряду в Христовій Церкві не дозволена. Лише в надзвичайних випадках, Апостольський Престол може дозволити таку зміну.

Як вітаємося по-християнськи?

Ми вітаємося стародавнім -

«Слава Ісусу Христу!» Відповідаємо на вітання: «Слава навіки!». В

різдвяному часі до празника Стрітіння вітаємося словами:

«Христос рождається!» Відповідаємо: «Славте Його!» В

часі від Господнього Воскресіння до Вознесіння вітаємося себе взаємно

радистим великим привітом: «Христос воскрес!» Відповідаємо:

«Воістину воскрес!»

Який є найважливіший знак нашої віри?

Найважливіший знак нашої віри — це святий хрест, бо на хресті мер для спасіння людей Господь наш Ісус Христос. Тому хрест стався знаком нашого спасіння і нашої віри.

Хресним знаменням починаємо і закінчуємо нашу молитву.

Цим знаком повинні також починати й

закінчувати кожну нашу працю і кожний день нашого життя, а

також кожне наше нове починання.

Як накладемо на себе знамення святого хреста?

Знак святого хреста робимо на собі ось так: Ліворуку кладемо на груди,

перштіри пальці правої руки (що означають символічно три Божі

Особи) складаємо разом, а два крайні пальці

(що означають дві природи Ісуса Христа — Божу і людську)

пригинаємо додолоні. Підносимо й прикладаємо праву руку до чола

й кажемо: «В ім'я Отця», відтак кладемо цю ж руку на груди й

кажемо: «і Сина», потім звертаємо руку й кладемо її на праві плечі й

говоримо при цьому: «і Святого», вкінці,

поклавши праву руку на ліве плечі,

закінчуємо знак святого хреста словами: «Духа. Амінь».

Які правдиві ривизнаємо,

коли знаменуємо себе святим хрестом?

Знаком святого хреста визнаємо такі правдиві ривизнаємо:

1. що в Бозі є три Особи: Бог Отець, Бог Син і Бог Дух Святий;

Щодо хрещення: Християчій в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа»

(Мт. 28:19). Чому в ім'я Отця? Тому, що Він початок всього. Чому в

ім'я Сина? Тому, що Він Творець творіння. Чому в ім'я Святого Духа? Тому, що Він виконав часи лавського (св. Григорій Нісійський, Словона Богоявлення).

2. що друга Божа Особа, Син Божий, стався чоловіком і помер, розп'ятий на хресті, задля нашого спасіння.

Котрі правдиві риповинен знати кожний християнин?

Кожний християнин повинен знати оці шість правд віри:

1. Є один Бог, що все сотворив і всім управляє.

2. Бог є справедливий Суддя, що за добро нагороджує, а за зло карає.

3. Є три Божі Особи: Бог Отець, Бог Син і Бог Дух Святий: Це є Пресвята Трійця.

4. Друга Особа Божа, Син Божий, стався чоловіком і вмер на хресті задля нашого спасіння.

5. Людська душа є безсмертна.

6. Божаласка (благодать) є доспасіння конче потрібна.

Третя Сторінка Українська Католицька Церква Св. Родини

"ПРИПИНИ ПРАЦЮВАТИ В НЕДІЛЮ, І ВСЕ ВЛАДНАЄТЬСЯ..."

Люди працюють в неділю та святкові дні, і через це на них сплять сабіді. За церковними правилами, перед вечірнюю напередодні свята або недільного дня, будь-яка робота припиняється. Краще, якщо це можливо, попрацювати довше в попередній день, щоб під час і після свята кої вечірні не працювати. Якщо хтось приналежить до звичайної необхідності зробити якусь нескладну справу ближче до вечора в самий недільний і святковий день, то це іншаріч. Але і така легка робота повинна відбутися з міркуванням. У старі часи навіть працюючі в поліселі, почувши благовіст до вечірні, осіяли себе хресним знаменням і припинили роботу. Те ж саме робили і жінки, які по-сусідськи збиралися для заняття рукоділлям біля своїх будинків. Вони піднімалися з лавок, осіяли себе хресним знаменням і відклали в сторону в'язання або іншу роботу. І Бог їх благословляв. Вони були здорові і раділи життю. А тепер люди скасували свята, відійшли від Бога і Церкви, але в кінцевому підсумку вони втрачають всі зароблені гроші на лікарів та лікарні. Якось до мене в келію прийшов один батко і сказав: "Моя дитина часто хворіє, і лікарі не можуть зрозуміти нічого з нею". - "Припини працювати по неділях і все владнається", - відповів я йому. І дійсно, він послухався і його малюк більше не хворів. Я завжди даю мирянам настанову припинити працювати в неділю та святкові дні, щоб на них не сплять сабіді. Впорядкувати свою роботу можуть всі. Вся основа - в духовній чуйності. Якщо є ця чуйність, то в будь-якій ситуації знаходиться вихід. І якщо цей вихід спричинить засобою якийсь малий збиток, то благословення, яке отримують ці люди, буде подвійним. Однак багато хто цього не розуміють і неходять по неділях і святкових днях навіть на Божественну Літургію. Божественна Літургія освячує людину. Якщо християнин не йде в Неділю до церкви, то як він буде освяченим? Аленезважаючи ні на що, Бог нас незалишає!

Преподобний Паїсій Святогорець.

Старця Паїсія Святогорця запитали:

- Як ми повинні ставитися до людини, яка чинить з нами несправедливо?
- Як до нашого великого благодійника, який робить на наше ім'я вклади в Божу оцадну касу. Така людина навіть киричить нас багатим. Хіба цього мало? Хіба ми не любимо того, хто нам благодіє, хіба ми не висловлюємо йому свою вдячність? Точно так само і ми повинні любити і бути вдячними, хто чинить з нами несправедливо, тому що він благодіє нам для вічності.

До вашої уваги:

1. "Я ПОЛЮБИВ СТРАЖДАННЯ, ЯКЕ ТАК ДИВНО ОЧИЩАЄ ДУШУ..."

Повинен засвідчити вам, що коли я йшов я вельми важким шляхом, коли ні стаяжкий тягар Христовий, страждання і трохи не було важким, і шлях цей був радісним шляхом, тому що я відчував абсолютно реально,

м. Лінденгурст, НЙ 11757

що поруч із мною йде Сам Господь Ісус Христос і підтримує тягар мій і хрест мій.

- Святитель Лука (Войно-Ясенецький), архієпископ Кримський.

2. Якщо ти хочеш допомогти Церкві,

то старайся краще виправити себе, а не інших.

Якщо ти виправиш самого себе, виправиться частинка Церкви.

Якби так робили всі, то Церква була приведена б в повний порядок.

Але люди сьогодні займаються чим завгодно, крім самих себе, тому що вчити інших легко, а для того, щоб займатися самими собою, потрібна праця.

- Преп. Паїсій Святогорець.

3. НАВІЩО НАМ ПОСИЛАЮТЬСЯ ПРИСТРАСТІ?

Іноді випробування, що відбуваються з нами - це антибіотики, які Бог дає нам для цілення хвороби нашої душі.

Ці випробування подають нам велику духовну допомогу.

Людина легко отримує від Бога "попотилиці", і її серце з'ягшується.

Звичайно, Бог знає, в якому стані знаходиться кожний, але, оскільки цього не знаємо ми, Він попускає нам пройти через випробування

- для того щоб ми пізнали себе, виявили наші пристрасті і не мали в день Страшного суду надмірних претензій.

Адже навіть якби Бог закривав очі наші пристрасті і брав нас в Рай такими, якими є, то і в Раю ми теж піднімали б хвилі хвилювань і невдоволень. Тому Бог попускає діяволу створювати спокуситут,

щоб ці спокуси вибивали з нас пил [пристрастей] так, щоб за допомогою скорботи наша душа смирилася і очистилася. А

після цього Бог наповнює нас Своєю благодаттю.

- (Преподобний Паїсій Святогорець).

Запам'ятаймо: Пояснення 10 Заповідей Божих

Напевно і для когоне є таємницею той доконаний факт, що Бог є Любов.

Але, на жаль, не всі розуміють ту істину,

що Люблячий наш Отець дає нам Свої Заповіді - не як тягарчию бузу, а як милосердя. Щоб, виконуючи їх, людина мала успіх у

цьому земному житті, і вічне щастя у Небесній Батьківщині.

Саме тому незайвим будена гадати багатьом людям, такі знані, і в той же час, недосконало зрозумілі Божі Заповіді. Закон Божий -

Десять Заповідей Божих, у

яких містяться нормативи відносно між людиною і Богом - у перших трьох; у решті семи - між людиною і

ближнім. Вони написані не випадковосаме в такому порядку.

1. Я Господь, Бог Твій: не матимеш інших богів крім Мене. Ніщо і ніхто не повинен стояти наперешкоді у твоєму наближенні до Творця.

Пам'ятай слова, славної пам'яті Степана Бандери: „Мета життя людини - це наближення до Бога!". Твоє серце повинна на 100%

належати Богові. Недозволяй ворогові (сатані)

заволодіти твоїм серцем через світові спокуси, бо

„що може людина дати за душу свою на заміні?" Ця - перша,

найголовніша Заповідь у Законі Божому, бо з

неї випливають три основні богословські чесноти - ВІРА, НАДІЯ, ЛЮБОВ.

Грешать проти цієї Заповіді та кохати, хто з пустої цікавості чи через браку віри в Богові, звертається за допомогою до різних екстрасенсів, відьом, ворожок, чаклунів, гороскопів та поза Христовою Церквою, збудованою на Св. Апостоли Петрі, ідею приєднати собі слух до різних сект, наприклад „свідетелей Йогова“, „мормонів“, „адвентистів сьомого дня“, „п'ятидесятників“, „благовестей“ та інших ретичних угруповань, створених людьми, а не Господом нашим Ісусом Христом.

2. Невживай на марне імені Бога Твого. Щераз нагадаю, що неможна без потреби і без належної Творцеві поваги і любові, вживати у розмові Його Святе Ім'я.

„Боне вважає тим Господь безвинним того, що призиває Його ім'я надаремно.“ (Вих.20,7)

Мають провину проти цієї Заповіді та кохати, хто склавши гідно, на Біблії чи за допомогою імені Божого, військову Присягу, невиконувати або порушує.

3.

Пам'ятай День святий святкувати. Ця Заповідь зобов'язує нас святкувати вночі (в Неділі і свята) у

Святій Божественній Літургії та неробити важкої праці безважливої потреби і поглибитися в роздуми про правду православної віри. А дже записано:

„шість днів працюй, а сьомий день віддай Богові твоєму“. Але оскільки деякі заблукані єретики сперечують словами цієї Святої Письма (Біблії), кажучи, що Бог призначив сьомим днем Суботу, а не Неділю, тому шупояснити, що так, як ці люді, говорять тишеті, хто лишився людиною „вчорашнього дня“ і чекає на свого власного, нового месію та зрікається Господа Нашого Ісуса Христа і Дня Його Воскресіння.

4. Шануй батька й матір твоїх, щоб тобі добре було і щоб довго ти прожив на землі. Розглянувши перші три найголовніші Заповіді Божі, переходимо до першої із семи, що стосуються нормативу в відносинах між людьми.

Цісім Заповідей плачуть у кожному з нас любов до ближнього. І початком любові до ближніх є самеця – 4 Заповідь.

А дже почуття любові кожної людини плакає в собі ще з лона матері своєї. І хоча джерелом любові – є Господь, Бог наш, а ледити навчаться ті любові через посередництво своїх батьків, які, на той час, заміняють для неї Бога, правдиве джерело любові. Ми ж, як діти, зобов'язані цією Заповіддю віддавати батькам належну їм шану і повагу, послух і любов, за їхню спідю з Творцем у творенні життя. Ця Заповідь та кох зобов'язує нас любити свою Батьківщину, свою українську націю, мову, культуру, звичаї, традиції і при потребі навіть віддати своє життя за них. „Боне має, – каже Ісус Христос, – більшої любові понадту, як хто життє своє віддасть за друзів своїх“. Вона та кох зобов'язує за дла Бога акоритися світській владі, а лєяк цю владу не зловживає і Закони Держави не мають протиріч з Законом Божим, бо у протилежному випадку такі закони не зобов'язують християн їх виконувати.

5. Невбивай. Оскільки саме життя в земному тілі є найбільшим Божим даром, мати буття в собі, на основі якого базуються всі інші Божі дари, то відповідно, ніхто не має права, окрім Творця, забрати життя, тобто його знищити. Отже порушниками цієї Заповіді є не лише ті, хто відбирає життя в ближніх, але й ті, хто вкорочує у будь-який спосіб своє власне життя – самогубці. Також грешать проти цієї Заповіді, хто чинить аборт, або призводить чина мовляємого сьдонього, або вживає контрацепції з метою убити зародок людського життя. Важчим гріхом за цей є лише духовне вбивство, тобто вбивство душі – згіршення ближнього. Ісус Христос застерігає нас, кажучи: „А хто спокусить одного, з тих малих, що вірують у Мене, такому було б

ліпше, як би ми ливе жорно повішеною ому на шию, і він був уtoplений у глибині моря“. Саме тому не грішити цим гріхом дівчина, в якій відбирають честь, убиваючи нападника. І саме тому наші „прадіди великі“ воліли вмерти на полі бою з шаблею в руці, ніж все життя плазувати рабами у загарбників. Вони честь і гідність своєю та свого народу ставили вище, ніж земне життя біля повного корита. Знову ж мушу застерегти від багатьох сектантів,

які спокують не обізнаних зі Словом Божим та Його Заповідями „малих людей“ і кажуть, що „неможна брати зброю до рук і вбивати нападників“, мотивуючи цим, що це порушує 5 Заповідь. Таких треба цуратися, бо караних вже давна не бариться... Кожна людина має право захищати своє життя, і навіть шляхом вбивства нападника. І якщо можна оборонитися проти божевільного, який посягає на життя і здоров'я твоє чи твоїх ближніх, то тим більше противорога. Що ж до обов'язку захищати життє ближніх,

тобатьки зобов'язані захищати свої діти, а воїни всіх людей, їх здоров'я, духовне і фізичне та майно. Було б наївно думати про вана Хрестителя, що він не знав Заповідей Божих, коли повчав воїна, що той має робити: Сумлінно виконувати свої обов'язки, задовільняти своєю платнею і не ображай дві і сиріт“.

6. Нечини перелюбу. Запам'ятай, що хто приходить до Бога і єднається з Ним у Тайні Святої Євхаристії, той стає з Ним одним цілим, оскільки ми всі частинкою своєї душі становимо єдине Тіло Христової Церкви, а хто приходить (добровільно), і єднається з перелюбницею, той стає з нею одним тілом. (I Кор.6,16-18) Ні в якому іншому грісі людина не занеочищує так власного тіла, як у перелюбі. У своєму тілі вона прославляти Творця. Нагадую, що ми, тобто наша тіла – є посудиною, в якій Дух Святий перебуває, отже неможна бруднити у перелюбіте,

що Бог створив від початку чистим на Своєю прославу. У Псалмах читаємо: „Людина у Правді не встоїть, пристане до скотів нерозумних і стане подібною до них“. Ісус Христос викупив нас з підвладі гріха і смерті, бо гріх та негласою смерть. Отже людина має силу, завдяки Христу. І за Його допомогою вона повинна перебороти в собі тваринне бажання віддаватися пристрастям і зберігати себе чистою від гріха перелюбу. Отже, потрібно подібноватися Сину Божому, Ісусу Христу, щоб стати дітьми Божими. Неможна бути „худобою“,

як не здатна стримувати своєї похоті і через те належить дияволу, бодиявол грішити від початку. Вибір, через вільну волю, як дар Божий, належить нам. Що ми оберемо? До кого подібноємося? Дє перебуватимемо? З ким? Не помилися у своєму виборі, щоб потім не довелось гірко страждати. Цим гріхом грешать люди, які служать не Богові, а є рабами своїх низьких пристрастей і похоті. Бохтоким переможений, той тому й раб. Всі сексуальні стосунки поза церковним шлюбом є порушенням цієї Заповіді. **7. Некради.** Цегріх протиласності, бо кожної людина має право користуватись сьодчасними благами, придбаними і заробленими чесним шляхом, щоб утримувати себе, свою родину і чинити з того милосердя та милостині. Оскільки крадіжка протиласності справедливості, а мизнаємо, що всяка несправедливість – є зло і беззаконня, то неможна чинити зла, від якого ми всі страждаємо. Допорушення цієї заповіді належить також:

1. Крадіжка (злодійство, тихопривласненачужаріч).

2. Грабунок (розбій, напад, відкритої застосування сили (зброї)).

3. Лихва (відсотки в банку з чужого добра).

4. Вандалізм (нищення чужої власності).

5. Ошуканство (шляхом обману заволодіння чужим добром (навазі,

якості і т. д.).

6. Затримання заробітної плати (цей гріх кличе пропомстудо Неба).

7. Захланність аборскупість – це гріх супроти Бога (бо все, що ми посідаємо, тобто маємо у власності, матеріальне чи духовне, належить виключно Йому і від Нього мовсе одержали в дар).

Вона противна милостині. Святий Іван Золотоустий, повчаючи нас, дає таку пораду: "Велике діло – милостиня, полюбімоїї, вона не має нічого собі рівного. Вона може змити гріхи й охоронити від засуду. Тимовчиш, - а вона стоїть і охороняє тебе. Щобільше, тоді, як тимовчиш, тисячі уст дякують за тебе".

Порушення цієї Заповіді тягне за собою обов'язок реституції, тобто повернення чужої власності – власникові речі. Добрий приклад дає сімзлодія митар Закхей. Розкавчись, він каже: "...а кому завинив, віддам у четверо."

8. Несвідчине правдиво наближнього твого. Цей гріх язика, яким людина може спілкуватися з ближнім, славити і прославляти Бога, або обмовляти, очорнювати, осуджувати, гостро критикувати, принижуючи честь і гідність свого ближнього, проклинати, богохулити і т. д. Через те, що людина слабка і схильна більше до зла, як до добра, то для неї дуже повчальною є приказка: „Мовчання золоте, а словосрібло”. А мудрий, іспанський богослов, Хосе Ескріва, каже: „Коли не маєш чого доброго сказати про людину, - промовчи. Вже ж тебете слово не розірве”.

Цей гріх, як і попередній, теж тягне за собою обов'язок реституції, тобто повернення відібраної честі і гідності ближнього. Як ми вже загадували у п'ятій Заповіді, Честь і Гідність – дані нам в дар від Творця для Його, Божого прославлення, і саме тому людина має плекати і берегти свою честь і гідність з дитинства аж до смерті, але й ніколи, в жодний спосіб не відбирати її у ближнього.

Коли ж дев'ять років війна є правдивою під час бою ворогів, алені коли не має справ відбирати честь і принижувати гідність ворога, оскільки він теж людина, і якко ж людина, створена на образ і подобу Божу.

9. Непогадай жінки ближнього твого. Ісус Христос каже: „Хто погадає жінку, той живе вчинив знепоперелюб у своєму серці”. Ця Заповідь застерігає нас від нечистих думок, оскільки наші думки і помисли мали б належати Богові і про Божу думати. Бодет твої думки – там і тисам. Саме тому, що людина слабка, а диявол підступний, Ісус Христос, перебуваючи на Оливній горі, застерігає учнів: „Моліться не переставати, бо ходять до вас вовки, ніби левевучий, і дивиться якого пожерти...”.

Саме молитва є тим добрим засобом протинечистих думок нашіптуваних дияволом у нашому розумі. Господь виразно каже: „Спротивтеся йому, і він втече від вас”.

10. Непогадай нічого твого, що є

власністю ближнього твого. Ця Заповідь застерігає нас, забороняючи мати ніхто чужої власності. Вона тягне за собою отруйне почуття – заздрість, як роз'їдає і нищить душу людини і в підсумку людина має замість спокою і радощів – неспокій і журбу... Істиною є те, що жодна людина не втекла і ніколи не втече від власної совісті. Де б тинепішов, де б несховався, всюди твоє брудна совість тебе знайде і просебенагадає отруйною гадиною. Навіть безбожники й тівдчувають у гризіння нечистої совісті і лишаються з нею один на один, невимовно страждають. Прояке ж тоді шаста можна говорити, колита кабіда обсяделюдину і ніде не дасть їй спокою, якого прагне всією своєю душею і ніколи не зможе заспокоїтися, доки не знайде. Людина, назагал, крізь все життя посплугуєть за своїми бажаннями і прагненнями,

намагається віднайти і зробити те, чого хоче, і якщо щось із того не дається, вона гірко сумує, і, все ж, далі намагається сягнути своєї мрії. А тепер, уяви, щось, чого ти бажав, прагнув, хотів і прощомріяв – є марнота, абсолютне непотрібне для твоєї душі, яка спонукала, через твоє бажання, віднайти Єдиного Бога – Творця, який тебете створив для Себе і тільки в Ньому душа віднаходить мету усіх своїх бажань-прагнень. Бо поза Ним, лишене насити на безодню пристрастей бажань, які ніколи не можна вгамувати.

Запам'ятаймо:

Десь, в Італії молодіжні капо спішає на побачення в ресторан.

У Польщі маленька дівчинка заплітає волосся улюблених ляльок і співає їй пісню.

У Франції чоловік в вишуканому костюмі обирає своєї дружини на місто.

В Австралії діти бавляться на кілімі й чекають, коли мама спече піриг.

В Америці жінка ніяк не може повернути своє народжене мисливство.

В Німеччині поважного вченого чоловіка відпарком й слухає,

як співають пташки. В це й жечас...

Тут. В Україні. Війна. Тут. В Україні. Геноцид.

Тут знущують надлітніми людьми. Катують чоловіків. Стріляють в потилицю. Гвалтують жінок на очах в дітей. Гвалтують дітей. Вбивають.

Тут. В Україні. В 2022 році Людей хоронять в братських могилах. Закопують в дворах. Біля під'їздів. Або ж просто лишають тіла на вулицях, бо хоронити не має кому.

Тут. В Україні. Знищують населення містами. Зачищають.

Рівняють населення пункти з землею. Лишають по собі заріччя.

В це й жечас... Десь. Там. В світі. Хтось стелить постіль, цілує дитину в щічку й бажає гарних снів.

Тут. В Україні. Ми бажемо одиному СПОКІЙНОЇ ночі.

Наші діти мріють про СПОКІЙНІ ночі..... Світ зійшов з рейок.

Про Молитву

як часто люди шукають чарівну молитву,

ніби десь лежить секретна формула з десяти слів,

яка одним махом виправить усе життя.

Немає її, просте не має, і ніколи не було. Немає «самої сильної» молитви, немає «рівнов 3:33 ранку прочитай цю Серафиму тричі і говори» — і все, як кружало зніме. Немає магічного слова, як що серце мовчить.

Бог не глухий, Він просте не любить, коли ми приходимо до Нього, як до

банкомата: сунули картку (тобто зачитали «правильний» текст) — і чекаємо, щоб посипалося. Молитва — це не заклинання.

Цеколитисті ош перед Ним голий, без красивих фраз, без

«якують і сказали», без «а от сусідка так помолилась — і одразу квартиру дали». Цеколитисті просте відкриває своє серце і каже, як:

«Господи, болить. Страшно. Невиходить. Змін мене, бо я вже сам не можу». Плачеш. І мовчиш.

Ізнову плачеш. Оце є найсильніша молитва у світі — та, що йде не з губ,

а з серця, дев'ять разів розірваної більшим не має слів. Нешукайте чарівних текстів.

Шукайте своє серце. Розверніть його до Нього. Без посередників,

без лайфхаків, без «а от це цей акафіст додай, щоб точно спрацювало». Просте станьте перед Ним. І скажіть правду.

Бо Він чекає на нас. Неваших правильних слів. Саме Тебе. Задумаймося, доки не пізно... і простого воріть з Ним від серця,

бо інакше ніяк. "Бог чекає на нас щире серце зі слів з нами каюття.

Після того стає легше і насчують. Стає реальним навіть неможливе. Бог хоче,

щоб ми повністю повернули перед ним "кишені" власної душі.

Відвідини Вірних зі Свяченою Водю: Між різними проханнями

під час обряду Великого Водосвяття є одне прохання про освячення

домів: "За тих, що черпають її і беруть на освячення домів, Господеві помолімся". Свята Церква з початком нового року накладає відповідальність і обов'язок священикам, щоб благословили доми вірних тих, які є повірені під їхню пастирську опіку.

Посвячення домів є окремим благословення-проханням. Через молитву священика та окропленням свяченою водою, священик скликає Божу опіку на даний дім та на всіх, які в ньому перебувають. Одна з молитов на посвячення дому ось так звучить: "Тепер, Ти Господи, охорони всіх мешканців цього дому від небезпеки і зла; подай їм Йорданське благословення, очищення душі і тіла, і добре здоров'я; вислухай всі їхні благання, які будуть на спасіння душі і на життя вічне. Наші душі протягом року оплямуються провинами і гріхами. Рівно ж і наш дім оплямленим провинами, втрачає свою силу. Отже кожного року, в часі Богоявлення, ми повинні знову посвятити наші доми, щоб отримати Боже благословення і опіку. Так як вірні бодай раз на рік, очищують свої душі тайною покаєння, і так як щороку окроплюємо церкву новоосвяченою водою, то так і ми повинні, рік у рік благословити наші доми, скикаючи на них Боже благословення і опіку для них і його мешканців. Так як щороку відновлюємо забезпечення (асігурацію) нашого дому, рівно ж не забуваймо про важливішу і сильнішу Божу опіку і благословення на наші доми і їхніх мешканців. Коли ми будимо приймати нашого священика в наші доми, пригадаймо собі, що він приносить нам "Йорданське Благословення", і "Коли Бог не будує дому- дарма працюють його будівничі". (Пс.127: 1).

Тидивисьяна світ: Яка велика мапа.

Тебе болить від слів, Щовчорасказав Папа.

А Церква - цемивсі: Святі і грішні, різні...

І любимо в душі, І одночасно різні.

Незнаю всіх думок і не спішусь до суду.

Назад не роблю крок, Триматись Церкви буду.

Були часи не раз і тяжче щаставалось.

Молюся «Отченаш», Щоб серце не зламалось.

Ісуса повідав Слова Його читати

І нас усіх навчав, Щоб вірусильно мати.

Болюди - як вода: Змінливі, як погода.

Тримаймося Христа, Бо з Ним є перемога.

А скільки зараз їх, Щолють до Церкви має.

Ніхтоне переміг Церквинездолає.

Ти слухаєш новин, Читаєш різні чати.

Христос є Божий Син, Людиною є Папи.

Автор о. Петро Половко